

NARODNE NOVINE

SLUŽBENI LIST REPUBLIKE HRVATSKE

GODIŠTE CLXXXV,

BROJ 67, ZAGREB, 21. LIPNJA 2023.

ISSN 0027-7932

S A D R Ź A J

	STRANICA
1099 Zakon o mirnom rješavanju sporova.....	1
1100 Zakon o dopuni Zakona o međunarodnom privatnom pravu	7
1101 Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju.....	7
1102 Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom inspektoratu.....	16
1103 Pravilnik o mjerilima i načinu korištenja nenamjenskih donacija i vlastitih prihoda proračunskih korisnika iz nadležnosti Ministarstva pravosuđa i uprave.....	33
1104 Odluka o proširenju primjene Dodatka I o izmjenama i dopunama Kolektivnog ugovora ugostiteljstva.....	35
1105 Pravilnik o stručnom osposobljavanju ovlaštenih osoba u slatkovodnom ribarstvu.....	36
1106 Pravilnik o provedbi Programa pomoći uzgajivačima stoke zbog posljedica zaraze stoke bedrenicom u 2023. godini	38
1107 Pravilnik o sadržaju i obrascu primaljske liste.....	40

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O O MORNOM RJEŠAVANJU SPOROVA

Prolašavam Zakon o mirnom rješavanju sporova, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 7. lipnja 2023.

Klasa: 011-02/23-02/47

Urbroj: 71-10-01/1-23-2

Zagreb, 13. lipnja 2023.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r

ZAKON O MORNOM RJEŠAVANJU SPOROVA

DIO PRVI

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje mirno rješavanje sporova u građanskim, trgovačkim, radnim, obiteljskim, upravnim i drugim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati (u daljnjem tekstu: mirno rješavanje sporova).

(2) U postupcima mirnog rješavanja sporova uređenim posebnim zakonom na pitanja koja nisu drukčije uređena na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

HRVATSKI SABOR

1099

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

(3) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se na mirno rješavanje sporova u Republici Hrvatskoj bez obzira na to imaju li stranke prebivalište ili boravište odnosno sjedište u Republici Hrvatskoj, u drugoj državi Europske unije ili u inozemstvu.

Usklađenost s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi:

– Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima medijacije u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136/3)

– Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128/8) i

– Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305/17).

Svrha Zakona

Članak 3.

(1) Svrha je ovoga Zakona stvoriti uvjete za sporazumno rješavanje sporova, izbjegavanje nepotrebnog pokretanja sudskih postupaka te osiguravanje uravnoteženog odnosa između postupka mirnog rješavanja spora i sudskog postupka.

(2) Mirno rješavanje spora provodi se prije ili tijekom sudskog postupka.

(3) Nakon što odluka nadležnog tijela o sporu postane pravomoćna i ovršna, u postupku mirnog rješavanja spora može se sporazumijevati o načinu i uvjetima provedbe odluke te o drugim pitanjima.

(4) Radi ostvarenja svrhe ovoga Zakona poticat će se i ohrabrivati korištenje postupaka mirnog rješavanja sporova i edukacija medijatora, a putem sredstava javnog priopćavanja, elektroničkih i drugih medija objavljivat će se informacije o tim postupcima, uključujući informacije o institucijama i medijatorima.

Definicije

Članak 4.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

a) *mirno rješavanje spora* je svaki izvansudski ili sudski postupak kojim stranke nastoje sporazumno riješiti spor, uključujući medijaciju i strukturirane pregovore

b) *medijacija* je svaki postupak, bez obzira na to provodi li se u sudu, instituciji za medijaciju ili izvan njih, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć jednog ili više medijatora koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje

c) *strukturirani pregovori* su zakonom propisani ili dogovoreni postupci mirnog rješavanja spora u kojem stranke neposredno nastoje nagodbom riješiti svoj spor

d) *medijator* je osoba upisana u Registar medijatora koja na temelju sporazuma stranaka provodi medijaciju

e) *institucija za medijaciju* je pravna osoba upisana u Registar institucija za medijaciju koja organizira medijaciju i druga pravna osoba za koju je posebnim propisom određeno da organizira medijaciju.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Načela tumačenja Zakona

Članak 5.

(1) Prilikom tumačenja odredaba ovoga Zakona primijenit će se načelo savjesnosti i poštenja te međunarodno prihvaćeni standardi mirnog rješavanja sporova izraženi u aktima Europske unije, Ujedinjenih naroda i Vijeća Europe.

(2) Pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom rješavat će se u skladu s načelima procesne suradnje, razmjernosti, dobrovoljnosti, učinkovitosti postupka, jednakog postupanja sa strankama, autonomije stranaka u postupku, povjerljivosti postupka i nepristranosti medijatora.

GLAVA II.

INSTITUCIJE ZA MIRNO RJEŠAVANJE SPOROVA

Centar za mirno rješavanje sporova

Članak 6.

(1) Centar za mirno rješavanje sporova (u daljnjem tekstu: Centar) je javna ustanova koja radi ostvarenja svrhe ovoga Zakona:

– potiče razvoj kulture mirnog rješavanja sporova i korištenje postupaka uređenih ovim Zakonom

– daje i opoziva suglasnost institucijama za medijaciju

– daje suglasnost na programe edukacije za pojedine vrste mirnog rješavanja sporova

– provodi, samostalno ili u suradnji s institucijama za medijaciju, stručno osposobljavanje i usavršavanje medijatora

– odlučuje u upisu i brisanju medijatora iz Registra medijatora

– vodi Registar medijatora te Registar institucija za medijaciju i izdaje potvrde iz navedenih registara

– osigurava djelotvornu suradnju s tijelima sudbene vlasti i institucijama za medijaciju

– posreduje u dodjeli predmeta na rješavanje institucijama za medijaciju

– imenuje, na zahtjev stranaka, osobe koje provode informativni sastanak o medijaciji i medijaciju

– provodi informativni sastanak o medijaciji i medijaciju kada informativni sastanak o medijaciji i medijaciju ne može u primjerenom roku i uz manje troškove provesti druga institucija za medijaciju

– izdaje potvrdu o pokušaju medijacije

– sustavno prikuplja podatke o postupcima mirnog rješavanja spora

– objavljuje informacije o mirnom rješavanju sporova, medijatorima i institucijama za medijaciju te pomaže strankama u izboru prikladne metode rješavanja spora.

(2) Poslove iz stavka 1. podstavaka 2., 5. i 6. ovoga članka Centar obavlja kao javnu ovlast, dok ostale poslove iz stavka 1. ovoga članka Centar obavlja kao javnu službu.

(3) Osnivač Centra je Republika Hrvatska, a u ime osnivača osnivačka prava obavlja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(4) Centar djeluje u skladu s načelima kooperativnosti, supsidijarnosti, transparentnosti, nepristranosti i djelotvornosti.

(5) Sjedište Centra je u Zagrebu.

(6) Centar se osniva rješenjem Ministarstva.

(7) Sredstva za financiranje djelatnosti Centra osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Institucije za medijaciju

Članak 7.

(1) Institucije za medijaciju su institucije koje su Zakonom ovlaštene ili koje su dobile suglasnost Centra:

- za provođenje obuke za medijatora i/ili
- za provođenje obuke za trenera i/ili
- za provođenje medijacije.

(2) Centar će dati suglasnost za provođenje obuke za medijatora te za provođenje obuke za trenera instituciji koja ima najmanje tri osposobljene osobe za provođenje obuke, odgovarajući prostor za provođenje obuke i usvojene programe obuke, a suglasnost za provođenje medijacije dat će instituciji koja ima najmanje tri medijatora i odgovarajući prostor za provođenje medijacije.

(3) Ako naknadno utvrdi da je institucija za medijaciju prestala ispunjavati uvjete iz stavka 2. ovoga članka, Centar će opozvati suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Centar o davanju i opozivu suglasnosti odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Institucije za medijaciju koje su Zakonom ovlaštene ili su dobile suglasnost Centra za provođenje obuke za medijatora te za provođenje obuke za trenera vode upisnik izdanih potvrda o provedenoj obuci i evidenciju polaznika obuke.

(6) Institucije za medijaciju koje su dobile suglasnost Centra iz stavka 1. ovoga članka Centar će upisati u Registar institucija za medijaciju koji se vodi pri Centru. Registar je javan i vodi se u elektroničkom obliku. Centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave.

(7) Institucije za medijaciju kojima je opozvana suglasnost Centra iz stavka 1. ovoga članka Centar će brisati iz Registra institucija za medijaciju koji se vodi pri Centru.

(8) Institucije za medijaciju iz stavka 1. ovoga članka dužne su Centru redovito dostavljati informacije o postupcima mirnog rješavanja sporova te njihovu trajanju i ishodu.

(9) Način upisa u registar, tehničke uvjete za provođenje obuke i medijacije, način provođenja obuke, vođenje evidencije o polaznicima i dostavu informacija od strane institucija za medijaciju propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Medijatori

Članak 8.

(1) Svojstvo medijatora stječe se upisom u Registar medijatora koji vodi Centar, a gubi se brisanjem iz Registra. Registar je javan i vodi se u elektroničkom obliku. Centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave.

(2) U Registar iz stavka 1. ovoga članka može se upisati medijator koji je stekao potvrdu od institucije za medijaciju iz članka 7. ovoga Zakona o provedenoj obuci za medijatora.

(3) Medijator upisan u Registar iz stavka 1. ovoga članka brisat će se iz Registra na osobni zahtjev ili po službenoj dužnosti:

- ako se utvrdi da nisu postojali uvjeti na temelju kojih je upisan u Registar
- u slučaju smrti.

(4) Centar o upisu i brisanju iz Registra iz stavka 1. ovoga članka odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Medijator je dužan stalno se stručno usavršavati.

(6) Način upisa i brisanja iz Registra iz stavka 1. ovoga članka, njegova vođenja i obvezu usavršavanja medijatora iz stavka 5. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

DIO DRUGI

GLAVA I.

ODNOS MIRNOG RJEŠAVANJA SPORA
I SUĐENJA PRED SUDOM*Dužnost pokušaja mirnog rješenja spora prije pokretanja
sudskih postupaka*

Članak 9.

(1) Stranke su prije pokretanja parničnog postupka radi naknade štete, osim postupka radi naknade štete iz radnog odnosa, dužne pokušati riješiti spor mirnim putem.

(2) Ako posebnim propisom nije drukčije određeno, dužnost iz stavka 1. ovoga članka stranka će ispuniti:

– ako je između nje i protivne stranke bezuspješno okončan postupak mirnog rješavanja spora ili

– ako je obavijestila drugu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima, činjenicama na kojima ih temelji te je pozvala suprotnu stranku na ispunjenje zahtjeva ili sudjelovanje u postupku mirnog rješavanja spora preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili na drugi način kojim se potvrđuje primitak te obavijesti, a suprotna stranka odbila je takav prijedlog ili se nije očitovala u roku od 15 dana od dana primitka prijedloga.

(3) Stranke se mogu, u svrhu ispunjavanja dužnosti iz stavka 1. ovoga članka, obratiti Centru radi:

– pribavljanja adrese protivne stranke radi dostave obavijesti i prijedloga

– pomoći u odabiru prikladnog postupka mirnog rješavanja sporova prema odredbama ovoga Zakona.

(4) Centar će podatke o adresi iz stavka 3. ovoga članka pribaviti iz evidencija Ministarstva unutarnjih poslova.

(5) Ako jedna stranka prije pokretanja parničnog postupka predloži provođenje postupka mirnog rješavanja spora, takav prijedlog druga stranka može odbiti samo ako za to postoji opravdani razlog, kao što je prijašnje nasilje među strankama.

(6) Dužnost pokušaja mirnog rješenja spora iz stavka 1. ovoga članka ne postoji u slučajevima kad zbog nasilja nije razumno očekivati da će stranke ispunjenjem te dužnosti postići mirno rješenje spora ili kad stranka koja postupak pokreće nije saznala prebivalište odnosno boravište druge stranke, iako se, sukladno stavku 3. ovoga članka, obratila Centru.

Upućivanje na postupak mirnog rješavanja spora

Članak 10.

(1) Ako sud u parničnom postupku utvrdi da stranke spor iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona nisu pokušale riješiti mirnim putem prije pokretanja tog postupka, a da za to ne postoji opravdan razlog iz članka 9. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona, po primitku odgovora na tužbu uputit će stranke da u roku od 15 dana sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji.

(2) Ako su stranke upućene na informativni sastanak o medijaciji, dužne su pristupiti informativnom sastanku o medijaciji i u

nazočnosti medijatora obavijestiti protivnu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima te činjenicama na kojima ih temelje, a medijator će strankama objasniti prednosti rješavanja spora medijacijom te će pomoći strankama da odrede sporna i nesporna pitanja.

(3) Medijator će obavijestiti Centar i sud o tome jesu li stranke pristupile informativnom sastanku o medijaciji i jesu li prihvatile rješavanje spora medijacijom.

(4) Medijacija iz stavka 3. ovoga članka mora biti okončana u roku od 60 dana od dana početka medijacije, a u svakom slučaju ne smije utjecati na održavanje zakazanih ročišta. Medijator će obavijestiti Centar i sud o načinu dovršetka medijacije.

(5) Neovisno o ovlaštenju iz stavka 1. ovoga članka, sud pred kojim je u tijeku parnični ili drugi postupak može na ročištu ili izvan ročišta tijekom cijelog postupka rješanjem uputiti stranke da u određenom roku sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji, da pokrenu medijaciju ili poduzmu neku drugu radnju radi mirnog rješavanja spora.

(6) Na informativni sastanak o medijaciji na odgovarajući se način primjenjuju odredbe glave II. ovoga dijela ovoga Zakona kojima se uređuje imenovanje medijatora, obveze medijatora, način provođenja medijacije, sastanci medijatora i stranaka, povjerljivost, dopuštenost dokaza, nespojivost funkcije medijatora i medijacija o prekograničnim sporovima.

Provođenje strukturiranih pregovora

Članak 11.

(1) Strukturirani pregovori provode se u skladu sa sporazumom stranaka.

(2) Posebnim zakonom može se propisati da je radi ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora mirnim putem potrebno pokrenuti i provesti strukturirane pregovore te odrediti opseg, način provođenja i učinke takvih pregovora te svojstva i učinke nagodbe sklopljene kao rezultat takvih pregovora.

(3) Ako posebnim zakonom nije drukčije određeno, nagodba sklopljena kao rezultat strukturiranih pregovora nema svojstvo ovršne isprave.

GLAVA II.

MEDIJACIJA

Medijacija i drugi postupci o biti spora

Članak 12.

Medijacija se može provesti neovisno o tome vodi li se o predmetu spora sudski, arbitražni ili drugi postupak.

Početak medijacije

Članak 13.

(1) Stranke mogu unaprijed sklopiti sporazum kojim se obvezuju da će sve ili neke buduće sporove rješavati medijacijom (u daljnjem tekstu: sporazum o medijaciji). U sporazumu o medijaciji određeno će navesti spor i druga pitanja koja će se pokušati riješiti medijacijom. Sporazum o medijaciji može sadržavati ime i prezime medijatora ili pravila na temelju kojih će medijator biti određen, instituciju za medijaciju, način provođenja postupka, rok za dovršetak medijacije, zastupanje i drugo.

(2) Medijacija se smatra pokrenutom prihvatom prijedloga za provođenje medijacije, osim ako je za sporove u kojima postoji obveza pokretanja medijacije propisano ili ugovoreno drukčije.

(3) Sporazum o medijaciji smatra se sklopljenim i kad jedna stranka drugoj stranki podnese prijedlog za provođenje medijacije koji sadržava sastojke iz stavka 1. ovoga članka, a druga stranka u roku od 15 dana od dana kada je primila prijedlog, ili u drugom roku naznačenom u prijedlogu, prihvati rješavanje spora medijacijom.

(4) Ako se druga stranka o prijedlogu za provođenje medijacije ne izjasni u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatrat će se da je prijedlog za medijaciju odbijen.

(5) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, medijacija se u slučaju iz stavka 4. ovoga članka smatra okončanom.

(6) Medijator će obavijestiti Centar o započetoj medijaciji.

Imenovanje medijatora

Članak 14.

(1) Imenovanje medijatora obavlja se prema pravilima o kojima su se stranke sporazumjele.

(2) Stranke sporazumno određuju hoće li medijaciju provoditi jedan ili više medijatora i tko će biti imenovan za medijatora.

(3) Ako se stranke ne mogu sporazumjeti o broju ili osobi odnosno osobama medijatora, mogu zatražiti da medijatora imenuje Centar, institucija za medijaciju ili neka treća osoba.

Obveze medijatora

Članak 15.

(1) Medijator je u postupku medijacije dužan postupati stručno i nepristrano.

(2) Osoba kojoj se ponudi imenovanje za medijatora dužna je otkriti sve okolnosti koje dovode u sumnju njezinu nepristranost. Nakon imenovanja medijator je dužan obavijestiti stranke o takvim okolnostima čim za njih sazna, ako to već prije nije učinio.

Način provođenja medijacije

Članak 16.

(1) Medijacija se provodi na način o kojem su se stranke sporazumjele.

(2) Medijator će prilikom vođenja postupka imati pravičan i jednak odnos prema strankama.

Sastanci medijatora i stranaka

Članak 17.

(1) Medijator se u postupku medijacije može sastajati sa svakom od stranaka odvojeno.

(2) Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, medijator može informacije i podatke koje je primio od jedne stranke prenijeti drugoj stranki samo uz njezin pristanak.

Pravo medijatora da predlaže nagodbu

Članak 18.

Medijator može sudjelovati u sastavljanju nagodbe i predlagati njezin sadržaj.

Dovršetak medijacije

Članak 19.

(1) Medijacija je dovršena:

– ako je jedna stranka uputila drugim strankama i medijatoru pisanu izjavu o odustajanju od medijacije, osim ako u postupku nakon odustajanja jedne stranke sudjeluju dvije ili više stranaka koje su voljne nastaviti medijaciju

– ako su stranke uputile medijatoru pisanu izjavu o dovršetku medijacije

– odlukom medijatora da se medijacija obustavlja, donesenom u pravilu nakon što je o tome strankama bila dana mogućnost da se izjasne, zbog toga što daljnje nastojanje da se postigne mirno rješavanje spora više nije svrhovito

– ako se nagodba ne sklopi u roku za dovršetak medijacije koji su stranke odredile svojim sporazumom, a ako rok nije određen, u roku od 60 dana od dana početka medijacije

– sklapanjem nagodbe koju potpisuju stranke i medijator.

(2) Medijator će obavijestiti Centar o trajanju i načinu dovršetka medijacije.

Učinci nagodbe

Članak 20.

(1) Nagodba sklopljena u medijaciji obvezuje stranke koje su je sklopile. Ako su nagodbom stranke preuzele određene obveze, one su ih dužne pravodobno izvršiti.

(2) Nagodba koja je sklopljena u medijaciji ovršna je isprava ako je u njoj utvrđena određena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i ako sadrži izjavu obveznika o neposrednom dopuštenju ovrhe (u daljnjem tekstu: klauzula ovršnosti).

(3) Klauzulom ovršnosti obveznik izričito pristaje da se na temelju nagodbe, radi ostvarenja dužne činidbe, nakon dospelosti obveze, može neposredno provesti prisilna ovrha. Klauzula ovršnosti može biti sadržana i u posebnoj ispravi.

(4) Ovrha nagodbe iz stavka 2. ovoga članka odbit će se:

- ako sklapanje nagodbe nije dopušteno
- ako je nagodba suprotna javnom poretku Republike Hrvatske
- ako je sadržaj nagodbe neprovediv ili nemoguć.

(5) Stranke se mogu sporazumjeti i da se nagodba sastavi u obliku javnobilježničkog akta, sudske nagodbe ili arbitražnog pravorijeka na temelju nagodbe.

Povjerljivost

Članak 21.

(1) Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, medijator je dužan u odnosu na treće osobe čuvati povjerljivim sve informacije i podatke za koje sazna tijekom postupka medijacije, osim ako ih je na temelju zakona dužan priopćiti ili ako je to nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe.

(2) Medijator odgovara za štetu koju je prouzročio povredom obveza iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na stranke te na druge osobe koje su u postupku medijacije sudjevalove u bilo kojem svojstvu.

Dopuštenost dokaza

Članak 22.

(1) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku nije dopušteno davati izjave, predlagati dokaze ili podnositi drugi dokaz u bilo kojem obliku, ako se takav dokaz odnosi na:

– činjenicu da je jedna od stranaka predlagala ili prihvatila medijaciju

– izjave o činjenicama ili prijedlozima koje su stranke iznosile u postupku medijacije

– priznanje zahtjeva ili činjenica izvršeno tijekom postupka medijacije, ako takva očitovanja nisu sastavni dio nagodbe

– isprave koje su pripremljene isključivo za potrebe postupka medijacije, osim ako je zakonom propisano da je njihovo iznošenje nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe

– spremnost stranaka da tijekom postupka prihvate prijedloge iznesene u postupku medijacije

– druge u postupku medijacije iznesene prijedloge.

(2) Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, medijator i osobe koje sudjeluju u postupku medijacije u bilo kojem svojstvu ne mogu biti prisiljene svjedočiti u arbitražnom, sudskom ili bilo kojem drugom postupku vezano za informacije i podatke koji proizlaze iz postupka medijacije ili su s njim povezani.

(3) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku dokazi iz stavka 1. ovoga članka odbacit će se kao nedopušteni.

(4) Iznimno, dokazi iz stavka 1. ovoga članka u postupku pred arbitražom, sudom ili drugim državnim tijelom mogu se upotrijebiti u dokazne svrhe samo:

– pod uvjetima i u opsegu koji zahtijeva zakon, ako je to nužno zbog zaštite javnog poretka Republike Hrvatske, ili

– ako je to potrebno za provedbu ili ovrhu nagodbe.

(5) Osobe koje postupe suprotno stavcima 1. i 2. ovoga članka odgovorne su za štetu koju time prouzroče.

(6) Odredbe stavaka od 1. do 4. ovoga članka primjenjuju se bez obzira na to je li arbitražni, sudski ili drugi postupak povezan sa sporom glede kojeg se vodila ili se vodi medijacija.

(7) Osim u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, dokazi koji su inače dopušteni u arbitražnom, sudskom ili drugom postupku neće biti nedopušteni samo zato jer su bili upotrijebljeni u medijaciji.

Nespojivost funkcije medijatora

Članak 23.

(1) Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, medijator ne može biti sudac ili arbitar u sporu koji je bio ili jest predmet medijacije, ili u nekom drugom sporu koji je proizašao iz toga pravnog odnosa ili je povezan s njim.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, stranke mogu ovlastiti medijatora da kao arbitar donese pravorijek na temelju nagodbe.

Učinak na zastarne rokove i rokove za podnošenje tužbe

Članak 24.

(1) Stranke koje su u skladu s ovim Zakonom izabrale medijaciju radi pokušaja mirnog rješavanja spora ne gube zbog toga mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog isteka zastarnog ili prekluzivnog roka.

(2) Zastara ne teče za vrijeme trajanja medijacije.

(3) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, taj rok ne teče dok traje medijacija.

Odnos medijacije i drugih postupaka o istom predmetu spora

Članak 25.

Ako su se stranke sporazumjele o provođenju medijacije i izrijekom se obvezale da tijekom točno određenog razdoblja ili do nastupanja točno određenog uvjeta neće pokretati ili nastavljati sudske, arbitražne ili druge postupke, takav sporazum ima obvezujući učinak. U tom će slučaju sud, arbitri ili druga tijela kod kojih se pokrene postupak o istom predmetu spora odbaciti na zahtjev druge stranke tužbu ili drugi podnesak kojim se postupak pokreće ili nastavlja.

Troškovi

Članak 26.

(1) Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, svaka stranka snosi svoje troškove, a troškove medijacije i informativnog sastanka o medijaciji stranke snose na jednake dijelove, odnosno u skladu s posebnim zakonom ili pravilima institucija za medijaciju.

(2) Troškovi informativnog sastanka o medijaciji i medijacije koja nije dovršena sklapanjem nagodbe ulaze u parnične troškove.

Medijacija u prekograničnim sporovima

Članak 27.

(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima.

(2) Prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona ne smatraju se porezni, carinski ili upravni sporovi ili oni sporovi koji se odnose na odgovornost države za radnje ili propuste u vršenju vlasti.

(3) Prekogranični spor u smislu ovoga Zakona je spor u kojem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici Europske unije (dalje u tekstu: državni članici), a u kojoj ga druga stranka nema na dan:

– kad su se stranke sporazumjele o korištenju medijacije nakon što je došlo do spora

– kad je sud odredio medijaciju

– kad je po nacionalnom pravu nastala obveza primjene medijacije

– kad je sud kojemu je podnesena tužba uputio stranke na medijaciju.

(4) Iznimno, u svrhu primjene članaka 21. i 24. ovoga Zakona, prekogranični spor je i onaj spor u kojem je sudski ili arbitražni postupak između stranaka započeo u državi članici u kojoj stranke nisu imale prebivalište ili uobičajeno boravište na dan na koji upućuju prva tri podstavka iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Odredbe o prekograničnom sporu neće se primjenjivati u odnosu na Kraljevinu Dansku.

(6) Prebivalište odnosno boravište određuje se u skladu s odredbama poglavlja 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.).

Ovrha nagodbe postignute medijacijom izvan Republike Hrvatske

Članak 28.

(1) Ako država članica u skladu sa svojim propisima osigurava mogućnost strankama, ili jednoj od njih uz izričiti pristanak druge stranke, da se sadržaj pisane nagodbe postignute medijacijom u prekograničnom sporu utvrdi ovršnim, sud u Republici Hrvatskoj priznat će i ovršiti takvu nagodbu.

(2) Ako je sadržaj nagodbe u državi članici unesen u neku drugu ovršnu ispravu tako što ga je sud ili drugo nadležno tijelo potvrdilo presudom, odlukom, arbitražnim pravorijekom ili drugom ovršnom ispravom u skladu s pravom države članice u kojoj je podnesen zahtjev, na priznanje i ovrhu te ovršne isprave primjenjuju se pravila mjerodavna za priznanje i ovrhu tih isprava.

(3) O zahtjevu za priznanje i o prijedlogu za određivanje ovrhe nagodbe iz stavka 1. ovoga članka u predmetima iz stvarne nadlež-

nosti trgovačkih sudova nadležan je Trgovački sud u Zagrebu, a u ostalim predmetima Županijski sud u Zagrebu.

(4) Sud iz stavka 3. ovoga članka odbit će ovrhu na temelju nagodbe sklopljene u sporu s međunarodnim obilježjem ako ovršenik dokaže:

– da stranka u postupku nije bila sposobna zaključiti sporazum o medijaciji i biti stranka u sporu ili da stranka nije bila uredno zastupana

– da sporazum o medijaciji nije uopće bio sklopljen ili da nije valjan u skladu s pravom koje su stranke odabrale odnosno pravom druge države koje je mjerodavno prema pravilima međunarodnog privatnog prava

– da nagodba nije obvezujuća ili nije konačna odnosno da je naknadno izmijenjena

– da su obveze iz nagodbe već izvršene odnosno da je činidba preuzeta nagodbom neizvršiva ili nemoguća

– da je ovrha suprotna samim uvjetima nagodbe

– da je medijator koji je pomogao strankama sklopiti nagodbu grubo prekršio načela i međunarodno prihvaćene standarde iz članka 8. ovoga Zakona, a to je moglo utjecati na sadržaj nagodbe.

(5) Sud iz stavka 3. ovoga članka po službenoj će dužnosti odbiti ovrhu inozemne nagodbe ako utvrdi:

– da spor prema odredbama ovoga Zakona ne može biti riješen u medijaciji

– da je nagodba u suprotnosti s javnim poretom Republike Hrvatske.

DIO TREĆI

NADZOR

Upravni nadzor

Članak 29.

Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

DIO ČETVRTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Postupci u tijeku

Članak 30.

Postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se primjenom odredbi Zakona o mirenju (»Narodne novine«, br. 18/11.).

Donošenje podzakonskih akata

Članak 31.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9. i članka 8. stavka 6. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će rješenje iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Prestanak važenja Zakona

Članak 32.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o mirenju (»Narodne novine«, br. 18/11.).

Stupanje na snagu

Članak 33.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članka 7. i 8., članka 9. stavaka 3. i 4., članka 10. stavka 3. te članka 19. stavka 2. ovoga Zakona koje stupaju na snagu početkom rada Centra za mirno rješavanje sporova.

Klasa: 022-02/23-01/19
Zagreb, 7. lipnja 2023.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Gordan Jandroković, v. r.

1100

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O
MEĐUNARODNOM PRIVATNOM PRAVU

Proglašavam Zakon o dopuni Zakona o međunarodnom privatnom pravu, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 7. lipnja 2023.

Klasa: 011-02/23-02/48
Urbroj: 71-10-01/1-23-2
Zagreb, 13. lipnja 2023.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON

O DOPUNI ZAKONA O MEĐUNARODNOM
PRIVATNOM PRAVU

Članak 1.

U Zakonu o međunarodnom privatnom pravu (»Narodne novine«, br. 101/17.) iza članka 71. dodaje se članak 71.a koji glasi:

»Članak 71.a

(1) Strana sudska odluka o posvojenju djeteta iz zemlje koja nije stranka međunarodnog ugovora kojim se uređuje pitanje međunarodnog posvojenja priznat će se nakon što sud diplomatskim putem provjeri autentičnost te odluke i ako je podnositelj prijedloga, uz dokaz iz članka 67. stavka 1. ovoga Zakona, podnio i dokaz o legalizaciji te odluke sukladno zakonu kojim se uređuje legalizacija isprava u međunarodnom prometu.

(2) U postupku iz stavka 1. ovoga članka sud Republike Hrvatske će od ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi zatražiti podatak da je posvojitelj upisan u Registar potencijalnih posvojitelja u Republici Hrvatskoj, ako je posvojitelj u trenutku zasnivanja posvojenja bio obvezan upisati se u Registar potencijalnih posvojitelja u Republici Hrvatskoj.

(3) Sud Republike Hrvatske dužan je pravomoćnu sudsku odluku o priznanju strane sudske odluke iz stavka 1. ovoga članka do-

staviti na znanje ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi i Hrvatskom zavodu za socijalni rad radi upisa u Registar posvojenja i praćenja prilagodbe djeteta u posvojiteljskoj obitelji sukladno zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi.«.

Članak 2.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 022-02/23-01/32
Zagreb, 7. lipnja 2023.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Gordan Jandroković, v. r.

1101

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA
I DOPUNAMA ZAKONA O PROSTORNOM
UREĐENJU

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 7. lipnja 2023.

Klasa: 011-02/23-02/49
Urbroj: 71-10-01/1-23-2
Zagreb, 13. lipnja 2023.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Zoran Milanović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PROSTORNOM UREĐENJU

Članak 1.

U Zakonu o prostornom uređenju (»Narodne novine«, br. 153/13., 65/17., 114/18., 39/19. i 98/19.) u članku 2. riječi: »zaštićenim ekološko-ribolovnim pojasom Republike Hrvatske i epikontinentalnim pojasom Republike Hrvatske« zamjenjuju se riječima: »isključivim gospodarskim pojasom Republike Hrvatske«.

Članak 2.

U članku 3. stavku 1. iza podstavka 12. dodaje se novi podstavak 13. koji glasi:

»13. *izgrađena infrastruktura* je infrastruktura koja postoji u naravi i koja je evidentirana u katastru infrastrukture, odnosno katastarskom operatu«.

Dosadašnji podstavci 13. do 20. postaju podstavci 14. do 21.

U dosadašnjem podstavku 21., koji postaje podstavak 22., riječi: »zaštićeni ekološko-ribolovni pojas Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: ZERP) i epikontinentalni pojas Republike Hrvatske« zamjenjuju se riječima: »isključivi gospodarski pojas Republike Hrvatske u Jadranskom moru (u daljnjem tekstu: isključivi gospodarski pojas Republike Hrvatske)«.